Conclusion of Rosh Hashanah

נר מצוה

יום טוב פרק רביעי ראש השנה

מסורת

מטלם כלי יש מושים איח סיי ק:

ים ה'ה סיי קכה ספיף כד:

(פיי פוסי לפיל ח: ד'ה בהחדש וחוסי כילה פו. ד"ם איוכו ותום' עירובין

רבינו הננאל

כי סליק רבי אבא מינדי שהפליג בספינה לים וחזר: בברטות של ר"ה לקמן מפרם מ"ש הגי: מאן מורים י לו בברטות של ר"ה לקמן מפרם מ"ש הגי: מאן מורים י לו בברטות של ר"ה לקמן מפרם מ"ש הגי: מאן מורים י לו בברטות של ר"ה לקמן מפרם מ"ש הגי: מאן מורים י לו בברטות של המרתך כתוב לאמר כיון שאמר נעשה ונקריב לפניך כמלות רלוקר ומיר איזה בי האא:

כמו שכחבת עלינו בתורתך אין לריך לומר מקראות המוספין ובשם סו ב מיי ס'ב מסלי

רטתיו פירש להא דרב תנואל שופר הלי ח מששע במלכיות זכרונות ושופרות וקשה נהגיה: הא דלא כרבנן ודלא כר' יוחנן בן סח גמיי פיד מסוטת טרי דתגן (נעיל לבי) אין פוחחין לאפכוקי דמלכיות זכרוטת ושופרות כם ר מיי פפיז פהל מעשרה מלכיות כו' ור"ת פירש דחפכוקי דמנכיות זכרוטת ושופרות בשימה נפים היה קאי והיכא דהתחיל פליני דלא יפחות ששיש איה סיי קנה למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה אכל יכול לפטור עלמו לנמרי ע"י ע ה פור אים סי בתורתך כתוב לאמר אבל מקראות של מוסף לרוך להזכיר לעולם בהם במקום הקרבנות אבל מוסף דריח אין לריך להזכיר בר"ה אלא שדי לו במה שאמר מלכד עולה החדש ומנחהה שבזה נכלל כל מוספי ר"ח העולות וכדי להזכיר גם בשעיר שהוא תטאה יאמר ושני שעירים לכפר ושני המידים כהלכתן":

> הדרן עלך יום מוב וסליקא לה מסכת ראש השנה

כי סליק רבי אבא מיני "פירשה מודים רכמים לרכן גמליאל בברכות של ר״ה ושל יוה"כ *והלכה מכלל דפליגי בברכות דכל השנה איני והאמר ר' הנה ציפוראה א"ר יורגן הלכה כרבן גמליאל בברכות של ר"ה ושל יוה"כ אלא אמר רב נחמן בר יצחק מאן מורים רבי מאיר והלכה מכלל דפליגי רבנן דתניא ברכות של ר"ה ושל יוה"כ שליח צכור מציא דרבים ידי דוכתן דברי ר"מ וחכ"א כשם ששליח צבור הייב כך כל יהוד ויהיר דויב מאי שנא הני אילימא משום דנפישי קראי והאמר רב הנגאל אמר רב יכיון שאמר ובתורתך כתוב לאמר שוב אינו צריך אלא משום דאוושי 🗈 ברכות גופא אמר רב הגנאל אמר רב כיון שאמר ובתורתך כתוב לאמר שוב אינו צריך סבור מינה הני מילי ביחוד אבל בצבור לא אתמר אמר ר' ידושע כן לוי אחד יחיד אחד צבור כיון שאמר

ובתורתך כתוב לאמר שוב אינו צריך אמר ד"א לעולם יסדיר אדם תפלתו ואח"כ יתפלל אמר רבי אבא מסתברא מילתיה דר' אלעזר בברכות של ר"ה ושל יוה"כ ושל פרקים אבל דכל השנה לא איני והא דב יהודה מסדר צלותיה ומצלי שאני רב יהודה כיון דמתלתין יומין לתלתין יומין הוה מצלי כפרקים דמי אמר רב אחא בר עוירא אמר רבי שמעון המידא פומר

וכן הוא דירן (וידה) (היידא) אמרה דאתקע היה רבן גמליאל אפילו עם שבשרות ולא מיבעיא הני דקיימי הכא אדרבה הני אניסי הני לא אניסי היה רבן גמליאל אפילו עם שבשרות ולא מיבעיא הני דקיימי הכא אדרבה הני אניסי הני לא אניסי ביאטנה ופשן בשניה מספ (מ: "דתני אבא בריה דרב בנימין בר רויא "עם שאחורי כהנים אינן בכלל ברכה אלא כי אתא אית. (רמי) (ראמי) רבין אכור רבי יעקב בר אידי אמר רבי שמעון חסידא ילא פמר רבן גמליאל אלא עם שבשדות יד מ"ט משום דאגיסי במלאכה אבל בעיר "לא:

> הדרן עלך יום מוב וסליקא לה מסכת ראש השנה דגהה זו שייכא לעיל דף יא עיב

שם חלות שנה לחיי ות כחדש השני בשבעה עשר יום לחדש כיום הזה נכקש כל מעיעות תהום ידם ואדונות השתים נפתר - אי אילפתייתהאששבה. איחד אותו היום יא במרחשון היה יום שחזל כיותה שוקע ומעיעות מתמעשין ומתוך ששיט מעשהם שינה הקב"ה עליהם מעשה בראשית והעלה חזל כיומה ביום ונעל שני כוכבים ממנה והביא מכול לעולם - כ' יהושע אומר אותו יום שבעה עשר באייר היה יום שחזל כיומה והעלה מזל כימה ביום ונטל שני כוכבים ממנה והביח מכונ נעונם - כי יהושע חומר חומר יום שבעה עשר בחיר היה יום שחזר כימה אבר שבאוקשלויי שלהם מעשה בראשית ונטל שני סכבים מכימה והביא מכול לעולם - אבר לששיה בינו להיה מעשה בראשית ונטל שני סכבים מכימה והביא מכול לייה משעה ברוב ביי אלא לרייא מאי שני שני לרון בשלמא לרייא הייע ושינה אלא לרי יהושע מיו ברסוב בי אלא לרייא מאי שני שני לרון בשלמא לרייא הייע שובה מעם משר מולה מן הקרקע מול אחד משר מולה קבושין בגלגל ששה מחק למעלה מן "הקרקע מחדל שלה מוך העריא שימון שימו ששו שישו הכיים ברים בינים מעיק בריים מעלה בלילה עלה עוקר שליים מלאמים שלה קבת שוקל בריים בר לפוקה מסף כשם היאור של היא מול מולגלין את העולם פעמים בין (כ) כיום וכין בלילה באייר שור עולה בשפה האשונה של יום ועקרב אגל שלא בחבר עיר שוקע שניה חאומים עולה קשת שוקע שלישיח סרטן עולה גדי שוקע וכן מגלגלין עד השלום כל המולת וחוזרין האילה פעמים כין שוקע שניה האומים עולה קשת שלישיח סרטן עולה גדי שוקע וכן מגלגלין עד השלום כל המולת וחוזרין האילה פעמים כין שלישה אל החבר לא הקרקע שהרי שעה ראשונה של מרחשון עקרב עולה מן הקרקע שניה עולה קשח שלישית גדי רביעית דלי חמישית דגים ששית עלה שהיא סן התורה יותר הקרקה של את בשני המכול מלקוע ללד מערב ומעיטה מהמעפין מחמה הלינה והרוחות ר' יהושע חמר הומד היום שבשה היו יפציו בי שייות שביעים שור ובשביעית חמה מתחלת לשקוע ללד מערב ומעיטה של יום ומעיטה מתגברין שבאיהו ומן לא חמה ולא לייה להמעיען באחד יותי שביעי עשר באייר היה יום שמול כימה עולה מן הרךקע בשעה ראשונה של יום ומעיטה מתגברין שבאיהו ומן לא חמד האלא לר"א דאמר ומחשלין בי באי בי באייר היה יום שמול כימה עולה מן הרקקע בשבי מליט ניסן נהרא ראשון הוא לחדשי השנה אלא לר"א דאמר ומחשלין בי באי

חיים כך כל חיר וחיד מדינה לו או אחר לו (לר") (לר"ן) לרכריך כו". אחר רכה בד כד תנה א"ר יותבן מורים חנסים לר"ע. ורב הנוא ציצוראת אחר ה" יותנן הלכתא כה"ל ואקשינן אי מירו ליה לר"ג לפה ליה לר"ג יותנן לפידר הלכתא מורות. לא אחרינן הלכתא אלא היכא דאיכא פלתתא. ופרק תב ניפן בר יציק מאן מירו ליה לר"ג רי מאר תכסים וחלקף על מה ועל זה הד"ר ברכות שלורה לר"ג לפה ליה לר"ג יותנן לפידר הלכת או מורות ליה וויתר בלכת וויתר בעם בשום בינון מאר מורות בינון מאר וויתר בלכת. אכל מכל השנה או או מורות בינון מאר וויתר בלכת. אכל מכל השנה בלה לא מכן בינות כלומר בכל שכה ומחד מהמללין משע מ"ז. אמר וי אלשל מסריב או בינון מאר הלא מכן ברנות כלומר בכל שכה ומחד מהמללין משע מ"ז. אמר וי אלשל לעוד מורות משבריות ליותנות לא מכן ברנות מלודה וויתר בלכת בינון במיר לאחר בינון להיותר בל בל הקום אכל כל השנה כלה לא מכן שכינו דסטקתא אחר ברצות אחר בין אחר של מרות בליותר של היותנות הלא מם כל השנה כלה לא מכן שכינות המשברות מייד ביעות וויתר של היותנות הלא מכן להיותר בליותר הלא מכן בליותר בליותר הלא מכן ברותר של היותנות היותר בל היותנות היותר בליותר הלא מכן ברותר מורות הליכת אור באלון התיקודת הוא שימות של החבלה: הדרן עלך ריש של ר"ה מורות הליכת מורות מורות

סליקו פירושי רבינו חננאל ממככת ראש השנה. תהלה לשוכן מעונה:

פרי למה הימקין כשהן יושבון החוקצין לשהן שחדון כדי לשיבם את השסן יומאי עירבוביא רשמן קל מערכביה אלא בתב בירושלמי כלע השחת לנית והיה כיום המוא יותקע בשומר גדול. כ' שטע ששק קל שמרא זמנא ודאא בחיל היא בחיל זכן חניין ליה אשר ווריי היוא שומרא החקיע בשומר גדול מסגל שו מסגליע ומיחיע ומתעיב הלות ליה מניי למעכר קסיונריא וסכאן אנו למרין דבשיע הלתין מה מידור למדין המתוך במידה כמד הלחין בישבה המול של העליין כל המלך משומרין במידור בישבה והלין הסרברין ועברין הלחין כד יהבי ותלתין כל המלך מחוד שברה השר"ח תמ"ח הותן מאה :

דוה"כ ר"מ: והלכה מכלל דפליני - דקאמר ר' יומטן הלכה כרבן ובתורתך כתוב לאמר כיון שאמר נעשה ונקריב לפניך כמנוח רטוקר [גמליאל] בהך (6) דמשמע מכלל דעמדו במחלוקתן: רבנן - שאר - כמו שכחבת עלינו בתורתך אין לריך לומר מקראות המוספין ובשם החכמים חוץ מר"מ: חילימא משום

דנפיטי קראי - דאיכא דמוספי ר"ה ור"ח ומלכיות וזכרועת ושופרות: (שנח טווש'יו) כיון שאחר ובתורתך כתוב - כלותר כיון שאמר נעשה ונקריב לפניך כמטח רטכך כמו שכחבת עליט בתורמך: אין לריך - לומר מקראות המוספין: אלא משום דאוושי שהרי כאן חשע וארוטת ומטעות דאין הכל בקיאין בהן ורבותי מפרשין שמשחין להא דרב חננאל במלכיות וזכרוטת (כ) בת"ה ושופרות וקשיח לי הח דנח כרבק (נפיל במי דנח פרבק (נפיל במי במים ולח כר' יוחנן כן טרי דתנן (נפיל כין טים וכין דף (כי) אין פוחתין מעשרה מלכיות (ג) בא"ר וכו': ושל פרקים מעדות: מחלחין כשלח לני להלחין - שהיה מחדר הלחודו כל א'ישר הייני דשיהוםי אלא שלשים יום: פוטר היה ט'י שש"ל מוליאם: אינן בכלל ברכה י ואפיפ שעם שבשדות בכלל ברכה הני דמנו למיתי קמי כהגים ויפט כהגים אליהם ויברכום והם לא באו אינן בכלל ברכה: אבל דעיר לא · משום דלא

אניסי ויסולין להסדיר תפלחן: (פרטס)מוים: הדרן עלך יום מוב וסליקא לה מסכת ראש השנה

דנהוח (ח) רש"י דים והלכה כויכרנן נחליאל כהך

> רגהות ווגריא (א) נסרא לתווטי

(פי' אין שין פוליאן פד דאמו לכי כנישה ובחפו השין מתחלם ועד סוף כ"כ בר"ף ועיש

וימנא לשם דבי ועירא אפילו אחת אין בירו למה ריטא גביה סיפא מצפרף ומיפא גביה ריטא מצמרף לא רישא אית לה סימא ולא סימא אית לה רישא, וחא ייקוא כתרוע" הוא הבי גרסיטן הלכה זו בפרק ראשון (דף יא:) בראשונה עד שלא הגיה רביט וכן בספרי רומים וכן הכרייהא בסדר שנם וכן טיקר בשנת רששה הבי גרסיטן בשלחל לר' יהשע הייט דכתיב שני האי בחדש השני הייט אייר שהרי מליט ניסן נקרא ראשון ראשון הוא לחדשי השנה אלא לר"א דאמר המחשליין בי ראי מרחשון היכן מליט חשרי שנקרא ראשון שני לדין מליט השרי שנקרא ראשון לדין מראשים השנה הייט חשרי בשמעתין לעיל והוה ליה ושאריה יימו שיתקש מרחשון שני בשלמה לר' (ו) יהושע הייט דשינה שלה היה זמנו של כימה לעלות מן הקרקע עד שנה שביעית ועלה מול כימה בתחלת היום הייש דשינה של היה זמנו של כימה לעלות מן הקרקע עד שנה שביעית ועלה מול כימה בתחלם הייש שהוא 150 ביסף היק ביה שביעה בציה לעלות ועוד שיני אחר שבשהר שנות העולם מעיינית שהוא 150 שהיה בספחשיץ מתמעטין בזה הזמן ועכשיו נתרבו אלה לריא מהי שינה אין כאן שניי לה במול כימה ולה במגבורת המעיינית שינה כדרב חסדה:

חייב כך כל יחיד ויחיד

